

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc đoạn trích:

Có ai khen con đẹp. Con hãy cảm ơn và quên đi lời khen ấy.
 Ai bảo con ngoan. Nhớ cảm ơn và gắng ngoan hiền hơn nữa.
 Với người òa khóc vì nỗi đau mà họ đang mang.
 Con hãy để bờ vai của mình thấm những giọt nước mắt ấy.
 Với người đang oằn lưng vì nỗi khổ. Con hãy đến bên và kê vai gánh giúp.
 Người chìa tay và xin con một đồng. Lần thứ nhất con hãy tặng người ấy hai đồng.
 Lần thứ hai hãy biếu họ một đồng. Lần thứ ba con phải biết lắc đầu. Và đến lần thứ tư con hãy im lặng, bước đi.

(Trích Gửi con, Bùi Nguyễn Trường Kiên, Ru cho một thuở, NXB Văn hoá - Văn nghệ, 2015)

Thực hiện các yêu cầu sau:

Câu 1. Theo đoạn trích, “Có ai khen con đẹp”, “Ai bảo con ngoan” con nên làm gì?

Câu 2. Trong dòng thơ “Với người đang oằn lưng vì nỗi khổ. Con hãy đến bên và kê vai gánh giúp” có những từ ngữ nào chỉ hành động mà cha mong muốn con làm khi người khác gặp khó khăn?

Câu 3. Nêu tác dụng của biện pháp tu từ điệp ngữ được sử dụng trong các dòng thơ sau:
 Người chìa tay và xin con một đồng. Lần thứ nhất con hãy tặng người ấy hai đồng.
 Lần thứ hai hãy biếu họ một đồng. Lần thứ ba con phải biết lắc đầu. Và đến lần thứ tư con hãy im lặng, bước đi.

Câu 4. Em hiểu nội dung của các dòng thơ sau như thế nào?

Với người òa khóc vì nỗi đau mà họ đang mang.
 Con hãy để bờ vai của mình thấm những giọt nước mắt ấy.

II. LÀM VĂN (7,0 điểm)

Câu 1. (2,0 điểm)

Từ nội dung đoạn trích ở phần Đọc hiểu, em hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ về ý nghĩa sự sẻ chia của con người trong cuộc sống.

Câu 2. (5,0 điểm)

Cảm nhận của em về tình cảm của nhân vật anh Sáu dành cho con trong đoạn trích sau:

Tôi hãy còn nhớ buổi chiều hôm đó - buổi chiều sau một ngày mưa rừng, giọt mưa còn đọng trên lá, rừng sáng lấp lánh. Đang ngồi làm việc dưới tấm ni lông nóc, tôi bỗng nghe tiếng kêu. Từ con đường mòn chạy lẫn trong rừng sâu, anh hốt hải chạy về, tay cầm khúc gỗ đưa lên khoe với tôi. Mặt anh hớn hờ như một đứa trẻ được quà.

Sau đó anh lấy vỏ đạn hai mươi li của Mĩ, đập mỏng làm thành một cây cưa nhỏ, cưa khúc gỗ thành từng miếng nhỏ. Những lúc rỗi, anh cưa từng chiếc răng lược, thận trọng, tỉ mỉ và cố công như người thợ bạc. Chẳng hiểu sao tôi thích ngồi nhìn anh làm và cảm thấy vui vui khi thấy bụi gỗ rơi mỗi lúc một nhiều. Một ngày, anh cưa được một vài răng. Không bao lâu sau, cây lược được hoàn thành. Cây lược dài độ hơn một tấc, bề ngang độ ba phân rưỡi, cây lược cho con gái, cây lược dùng để chải mái tóc dài, cây lược chỉ có một hàng răng thưa. Trên sống lưng lược có khắc một hàng chữ nhỏ mà anh đã gò lưng, tẩn mẩn khắc từng nét: “Yêu nhớ tặng Thu con của ba”. Cây lược gỗ ấy chưa chải được mái tóc của con, nhưng nó như gỡ rối được phần nào tâm trạng của anh. Những đêm nhớ con, anh ít nhớ đến nỗi hối hận đánh con, nhớ con, anh lấy cây lược ra ngắm nghía rồi mài lên tóc cho cây lược thêm bóng, thêm mượt. Có cây lược, anh càng mong gặp lại con. Nhưng rồi một chuyện không may xảy ra. Một ngày cuối năm năm mươi tám - năm đó ta chưa vỡ trang - trong một trận càn lớn của quân Mĩ - ngụy, anh Sáu bị hi sinh. Anh bị viên đạn của máy bay Mĩ bắn vào ngực. Trong giờ phút cuối cùng, không còn đủ sức trăng trối lại điều gì, hình như chỉ có tình cha con là không thể chết được, anh đưa tay vào túi, móc cây lược, đưa cho tôi và nhìn tôi một hồi lâu. Tôi không đủ lời lẽ để tả lại cái nhìn ấy, chỉ biết rằng, cho đến bây giờ, thỉnh thoảng tôi cứ nhớ lại đôi mắt của anh.

- Tôi sẽ mang về trao tận tay cho cháu.
 Tôi cúi xuống gần anh và khẽ nói. Đến lúc ấy, anh mới nhắm mắt đi xuôi.

(Trích Chiếc lược ngà, Nguyễn Quang Sáng, Ngữ văn 9, Tập một, NXB Giáo dục Việt Nam, 2019, tr.199 - 200)

-----Hết-----

Thí sinh không được sử dụng tài liệu. Cán bộ coi thi không giải thích gì thêm.

Họ tên thí sinh:

; Số báo danh: